

РЕШЕНИЕ

№ 338

гр. гр. Добрич, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в закрито заседание на единадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галатея П. Ханджиева Милева

Членове: Жечка Н. Маргенова Томова
А. Великова

като разгледа докладваното от А. Великова Въззивно гражданско дело № 20223200500764 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 435 и сл. от ГПК.

Образувано е по повод жалба, подадена от А. Х. Б. с ЕГН ***** от гр. Б., чрез упълномощен адвокат П. Г. от АК – Добрич, срещу действия по изпълнително дело № 20227390400271 по описа на ЧСИ С.С. с район на действие ДОС по насрочване с разпореждане от 15.09.2022г. на нов опис и оценка на движима вещ и по извършена на 03.10.2022г. смяна на назначения пазач с назначаване на нов пазач, респективно изземване на движима вещ – л.а. Мерцедес с рег.№ *** от фактическата й власт.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на извършените от ЧСИ действия, с искане за тяхната отмяна. Твърди се, че изпълнителното производство е образувано първоначално под номер 20203210400051 по описа на ДСИ при Районен съд – Б. въз основа обезпечителна заповед, издадена в изпълнение на определение № 196 от 25.02.2020г. по в.ч.гр.д.№ 163/2020г. по описа на Окръжен съд – Добрич, с което е допуснато обезпечение на предявен против жалбоподателката иск и е наложена обезпечителна мярка заповор върху собствения й лек автомобил „Мерцедес“ с рег.№ ***. Обезпечителната мярка

е приведена в изпълнение от ДСИ – запорът е наложен, извършен е опис на вещта и за неин пазач е определена длъжницата Б., при условията на чл. 469-471 от ГПК, съгласно протокол от 09.09.2020г., а на 14.09.2020г. по делото е представена изготвена от назначеното вещо лице оценка. С това предметът на делото е изчерпан. По искане на вискателя изпълнителното дело било изпратено на ЧСИ С.С. и образувано под номер 20227390400271. По това дело по искане на вискателя с разпореждане от 15.09.2022г., на основание чл. 400, ал. 1, изр. второ от ГПК, е насрочен за дата 03.10.2022г. опис и оценка на движимата вещ, назначено е вещо лице и е указано уведомяване на длъжника. В жалбата се излагат доводи за недопустимост на действието на ЧСИ по разпореждане от 15.09.2022г., на основание чл. 400, ал. 1, изр. второ от ГПК, за насрочване на нов опис и оценка на движимата вещ, тъй като обезпечителната заповед е вече приведена в изпълнение - запорът е наложен от ДСИ по изп.дело № 20203210400051 и е произвел действието по чл. 451 – 453, чл. 456, ал. 1, чл. 508, чл. 509 и чл. 512 – 514 от ГПК, с което и предметът на производството е изчерпан. Поради това недопустимо, като извършено без правно основание, е и изземването на вещта от длъжника, на когото е оставена за пазене от ДСИ и предаването ѝ на трето лице. Последното е и незаконосъобразно, защото е извършено въпреки изрично заявеното желание от длъжника по смисъла на чл. 470, ал. 1 от ГПК да бъде назначен за пазач. В условията на евентуалност се излагат доводи за незаконосъобразност на действията на ЧСИ по чл. 435, ал. 2, т. 3 и т. 5 от ГПК - отнемането на движима вещ, поради това, че длъжникът не е уведомен надлежно за изпълнението; определянето на трето лице за пазач, тъй като не са спазени изискванията на чл. 470 от ГПК. Твърди се, че изготвената покана за доброволно изпълнение на е надлежно връчена на жалбоподателката – лично срещу подпис, на постоянен или настоящ адрес. Изпратена е по електронна поща на непосочен от нея електронен адрес, както изисква чл. 38, ал. 3 от ГПК. На следващо място се излага, че незаконосъобразно с протокол за предаване за пазене от 03.10.2022г. ЧСИ запорираната вещ е оставена за пазене от трето лице – въпреки изразеното от длъжницата желание вещта да ѝ бъде оставена за пазене и при необоснованост на заключението на ЧСИ за това че „сериозно се намалява стойността на автомобила“, направено без извършена нова оценка на състоянието му. При извършване на действието на ЧСИ били представени писмени доказателства – актуални застрахователна

полица, удостоверение за техническа изправност и електронна винетка, които били вписани в протокола. Така при липса на обективни обстоятелства, обуславящи извода на ЧСИ за сериозно намаляване стойността на вещта, същата била на практика иззета от държането ѝ, запечатана и предадена за пазене на трето лице. Последното е лишено от правно основание, доколкото назначаването на пазач и смяната на пазач са действия на съдебния изпълнител, уредени в Част Пета „Изпълнително производство“ на ГПК, докато конкретното производство по налагане на допусната обезпечителна мярка е регламентирано в Част Четвърта на ГПК.

В срока по чл. 436, ал. 3 от ГПК е представено писмено възражение от М. Т. Н.. Счита жалбата за неоснователна, а действията на ЧСИ за законосъобразни. Изтъква, че в течение на две години, при висиящността на гражданското дело по предявения иск, чието обезпечение е допуснато, жалбоподателката използва запорираната вещ, което води до прогресивно намаляване на нейната стойност. Твърди, че след налагане на запора автомобилът се използва ежедневно за лични и служебни цели на ответницата, не се поддържа, не се обслужва, няма нужното застрахователно покритие, предоставя се за ползване от трети лица, както и щетите по корпуса на автомобила видимо са се увеличили след последния извършен опис от ДСИ. В период от две година (от януари 2020г. до януари 2022г.) с автомобила са изминати вероятно повече от 40 000 километра, което води до амортизация и значително намаляване на стойността му. Счита преценката на ЧСИ за необходимост от назначаване на трето лице за пазач за обоснована, а жалбата за недопустима и неоснователна.

В мотивите на съдебния изпълнител се излагат съображения за допустимост, но неоснователност на подадената жалба.

Жалбата е редовна и е подадена в срок. Съгласно чл. 436, ал. 1 от ГПК жалбата се подава в двуседмичен срок от извършване на действието, ако страната е присъствала при извършването му или ако е била призована, а в останалите случаи - от деня на съобщението. На А. Х. Б. не е връчено надлежно съобщение за разпореждане на ЧСИ от 15.09.2022г., с което е насрочен опис на движима вещ и е назначено нещо лице за изготвяне на оценка на вещта. Изпратена ѝ е призовка за принудително изпълнение и самото разпореждане на електронен адрес, съобщен на ЧСИ от другата страна

в производството. За да е редовно връчването на съобщения на адрес на електронна поща, е необходимо самата страна да посочи адреса, на който е съгласна да получава съобщения и призовки – така чл. 38, ал. 1 и ал. 3 от ГПК. Тъй като А. Х. Б. не е уведомила писмено ЧСИ, че е съгласна да получава съобщения по посочен от нея адрес на електронна поща, изпращането на книжа на съобщения електронен адрес от насрещната страна в производството, без страната да е потвърдила получаването, не определя връчването като редовно. Следователно двуседмичният срок за обжалване на действието на ЧСИ не е започнал да тече, което означава, че подадената жалба не е просрочена. Срокът е спазен и по отношение обжалваното действие от 03.10.2022г. – подадена е в двуседмичен срок от извършването му в присъствието на страната (в последния ден от срока - 17.10.2022г.).

Жалбата е отчасти недопустима.

Настоящият съдебен състав приема, че защитата срещу незаконосъобразните действия на съдебния изпълнител при налагането на обезпечителни мерки, доколкото друг ред в закона не е предвиден, следва да се осъществява чрез способа за обжалване по реда на уредената защита срещу изпълнението. Този извод се налага от обстоятелството, че налагането на обезпечителните мерки се извършва от съдебния изпълнител именно по реда на правилата за изпълнителното производство, като се има предвид, че в случая няма изпълнителен лист, а обезпечителна заповед - не се изпраща покана за доброволно изпълнение, а съобщение за запора; налагането на възбраната става чрез вписване на обезпечителната заповед в службата по вписванията, а не въз основа на искането от съдебния изпълнител за вписване на възбрана (така чл. 400, ал. 1 и ал. 2 от ГПК). При налагането на запор на движима вещ като обезпечителна мярка се прилагат правилата за изпълнение на движими вещи чрез извършване на опис, оценка и предаване на вещта за пазене, уредени в чл. 465 – 472 от ГПК (така изрично чл. 400, ал. 1, изр. 2 от ГПК).

Допустимостта на защитата чрез обжалване действията на съдебния изпълнител е предпоставена от излагането на твърдения на факти, попадащи в изчерпателно посочените в чл. 435 от ГПК хипотези, но и относими към обезпечителното производство. Извън хипотезите по чл. 435, ал. 2 от ГПК е обжалваното действие по разпореждане от 15.09.2022г. – насрочване на опис

и оценка на запорираната вещ, поради което жалбата в тази ѝ част следва да бъде оставена без разглеждане.

В останалата ѝ част жалбата е допустима и подлежи на разглеждане по същество, съответно на наведените доводи за незаконосъобразност на извършеното от ЧСИ на 03.10.2022г. действие по чл. 435, ал. 2, т. 5 от ГПК - определянето на трето лице за pazач, ако не са спазени изискванията на чл. 470 от ГПК, като неприложима в обезпечителното производство е хипотезата на чл. 435, ал. 2, т. 3 от ГПК (отнемането на движима вещ или отстраняването на длъжника от имот), която касае само изпълнителното производство.

Производството по налагане на обезпечителната мярка е образувано първоначално пред държавен съдебен изпълнител при Районен съд – Б. под номер 51/2020г. по представена обезпечителна заповед от 25.02.2020г., издадена въз основа определение № 196 от 25.02.2020г. по в.ч.гр.д. № 163/2020г. по описа на Окръжен съд – Добрич, с която е допуснато обезпечение на предявен по гр.д.№ 474/2019г. по описа на Районен съд – Б. иск от М. Т. Н. против А. Х. Б. чрез заповед върху лек автомобил марка „Мерцедес“ с рег. № ТХ 7747 АК, собственост на ответницата по иска. Мярката е наложена с точното описване на вещта в съобщението за заповед, получено от ответницата на 04.03.2020г. След няколкократно отлагане, на дата 09.10.2020г. е извършен опис на автомобила, като видно от съставения от ДСИ протокол (л. 42 от копие на изп.дело № 51/2020г.) за pazач на запорираната вещ е назначена ответницата по обезпечението А. Х. Б.. В протокола са отразени възраженията на обезпечения кредитор, аналогични на поддържаните и към настоящия момент, за липса на доказателства за надлежно застрахователно покритие и за поддръжката на автомобила. На 14.10.2020г. по делото е депозирана съдебно-оценителна експертиза от определеното от ДСИ вещо лице. От протокола за опис и извършената оценка се установява техническото състояние на автомобила (драскотини по лаково покритие, побитости по брони и калници и т.н., подробно описани) и пазарната му стойност – 5600 лева.

По искане на обезпечения кредитор, с писмо изх.№ 1600/07.09.2022г. по реда на пар. 3 от ПЗР на ЗЧСИ вр. чл. 427 от ГПК, изпълнителното дело е изпратено на ЧСИ С.С. и образувано пред него под номер 271 по описа за 2022г. С молба от 15.09.2022г. М. Т. Н. е поискал от ЧСИ извършване на опис

и оценка на вещта и предаването ѝ за пазене на него в закрит охраняем паркинг в гр. Б., ул. „***“, тъй като длъжникът ползва недобросъвестно запорираната вещ, което прогресивно намалява стойността ѝ – използва автомобила ежедневно за лични и служебни цели, не го поддържа, не го обслужва, не е осигурил необходимото застрахователно покритие в случай на кражба или погиване, предоставя го на трети лица, констатираните щети по корпуса са се значително увеличили спрямо последния опис, извършен от ДСИ. С разпореждане от 15.09.2022г. ЧСИ е насрочил за 03.10.2022г. от 09:00 часа опис на автомобила и е назначил вещо лице за изготвяне на оценка. Опис и оценка на движимата вещ не са извършени. ЧСИ, въз основа изявленията на страните, е приел, че автомобилът се използва вече почти две години, което води до силното му изхабяване, а това ще се отрази на оценката, поради което е преценил, че не трябва да бъде оставен у ответницата по обезпечението, която е заявила желание за това и го е предал за пазене срещу подпис на трето лице – „Кибела 2014“ ЕАД, представлявано от Й.Й.. В изпълнение на даденото от ЧСИ указание, на 12.10.2022г. пълномощникът на ответницата по обезпечението е приложил по делото представените на 03.10.2022г. на ЧСИ застрахователна полица от 09.09.2022г.; удостоверение за техническа изправност на ППС по протокол от 22.01.2022г. и електронна винетка от 22.04.2022г.

Извършената от ЧСИ замяна на определената за пазач на запорирания автомобил ответница по обезпечението и предаването му за пазене на трето лице – пазач е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Предвидените в чл. 470, ал. 1 и ал. 2 от ГПК хипотези, в които движима вещ може да бъде предадена за пазене на обезпечения кредитор или на трето лице, са: ако длъжникът откаже да приеме за пазене вещта - чл. 470, ал. 1 пр. 1 от ГПК; ако длъжникът е редовно призован за описа, но не присъства на него – чл. 470, ал. 2 от ГПК и по преценка на съдебния изпълнител, че вещта не трябва да се остави за пазене у длъжника – чл. 470, ал. 1, пр. 2 от ГПК.

Съгласно чл. 469 от ГПК, когато вещта е предадена за пазене на длъжника (в случая на ответника по обезпечението), последният може да се ползва от нея само ако това не намалява стойността ѝ. Ползването на автомобила от А. Х. Б. не е спорно по делото – установява се от изявленията пред ЧСИ и представените от нея писмени доказателства (застрахователна полица, удостоверение за преглед за техническа изправност, винетка). При това законосъобразната преценка на съдебния изпълнител за предаването на

вещта за пазене на трето лице е предпоставена от установяването, че ползването от ответницата по обезпечението намалява стойността ѝ, а съдебният контрол за законосъобразност на действието на съдебния изпълнител обхваща преценката на съдебния изпълнител за наличието на посочената предпоставка.

Самият факт на служене с една вещ, според нейното предназначение, не означава непременно обезценяването ѝ - намаляването на стойността на вещта настъпва например и следствие обективния факт на нейното морално или физическо остаряване. В конкретния случай преценката на съдебния изпълнител за наличие на предвидените в закона предпоставки за заместване на ответницата по обезпечението като пазач от трето лице е необоснована, защото е направена само въз основа изявленията на страните и установеното въз основа на тях, че автомобилът се използва почти две години. Действително, правилното съхранение на имуществото, предмет на обезпечението, е в интерес както на обезпечения кредитор, така и на ответника по обезпечението. Вярно е също, че по - голямата част от движимите вещи се амортизират при използването им по предназначение. Липсват обаче по делото каквито и да било данни за конкретните обстоятелства, въз основа на които ЧСИ е направил извод, че именно използването на автомобила по предназначение в течение на две години от ответницата по обезпечението води до намаляване на стойността му, а не например нормалното изхабяване с времето на материала. Изводът на ЧСИ почива по-скоро на принципното виждане, че двугодишното използване на вещта води до нейното обезценяване. Това безспорно е относимо към потребимите вещи, при които с използването им би се осуетило допуснатото обезпечаване на вземането на кредитора, но не е такава вещ моторното превозно средство. В случая преценката на ЧСИ по чл. 470, ал. 1 вр. чл. 471, ал. 2 от ГПК е неправилна. Безспорно е, че ответницата по обезпечението е продължила да ползва по предназначение лекия автомобил, предмет на обезпечението, но при съобразяване предназначението на вещта, като по делото липсват доказателства същата да е ползвана по начин, който я уврежда или намалява в значителна степен стойността ѝ. Моторното превозно средство е вещ, чието техническо състояние подлежи на непрекъсната и ежедневна поддръжка при ползване, именно с цел запазване на стойността му. По делото няма доказателства ответницата по обезпечението да не е полагала грижата на добър стопанин на автомобила – напротив, налице са доказателства за поддържането му в изправност и годен за експлоатация. Липсват доказателства за наличие на фактически обстоятелства, застрашаващи съществуването (обезценяващи вещта), оставена за пазене от ответника по обезпечението. Принципната възможност за амортизация с времето на една вещ при нейното обичайно употребление не може обоснове извод за реална опасност от увреждането или унищожаването ѝ (намаляване на оценката ѝ). Преценката на съдебния изпълнител, че в конкретния случай ползването на автомобила от ответницата по обезпечението води до

намаляване на стойността му не е обоснована от наличните по делото доказателства, като в тази връзка са само твърденията на обезпечения кредитор, в подкрепа на които обаче по делото доказателства не се съдържат.

При тези правни изводи въззивният съд приема, че неправилно ЧСИ е преценил, че са налице основанията на чл. 471, ал. 2 от ГПК за смяна на пазача и е определил за пазач трето лице, което да следи за съхранението на автомобила, без той да се ползва по предназначение. Жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а действието на ЧСИ, изразяващо се в смяна на пазача на запорираната движима вещ, обективизирано в протокол от 03.10.2022г., като незаконосъобразно, следва да бъде отменено.

Водим от гореизложеното, Добричкият окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ подадената от А. Х. Б. с ЕГН ***** от гр. Б., жалба с вх.№ 04760 от 17.10.2022г. по регистъра на ЧСИ срещу действие по изпълнително дело № 20227390400271 по описа на ЧСИ С.С. с район на действие ДОС по насрочване с разпореждане от 15.09.2022г. на нов опис и оценка на движима вещ.

В тази част съдебният акт е с характер на определение и подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Варна с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му.

ОТМЕНЯ по жалба на А. Х. Б. с ЕГН ***** от гр. Б., с вх.№ 04760 от 17.10.2022г. по регистъра на ЧСИ, извършеното по изпълнително дело № 20227390400271 по описа на ЧСИ С.С. с район на действие ДОС с протокол от 03.10.2022г. за предаване за пазене на описана вещ по чл. 470 от ГПК действие - определяне на трето лице („Кибела 2014“ ЕАД, представлявано от Й.Й.) за пазач на л.а. Мерцедес с рег.№ ***.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____